

Rihmer Aurél (Budapest):

Gondolatok a kézírásról

Az emberiség történetének egyik legnagyobb vívmánya az írás. Mégpedig a kézírás, amely lehetővé tette a gondolatok, információk azonnali lejegyzését.

Szinte mindenre lehetett írni, köre, fára, papiruszra, papírra, bőrre vagy Krisztus példájából kiindulva, még a föld porába is. Ezért könnyen lehetett számadatokat, útmutatásokat és más ismereteket rögzíteni. Ha valakinek eszébe jutott valami, azt azonnal feljegyezhetette, feltéve, hogy tudott írni, és így az ötlet, gondolat nem vészett el. Lásd az úti beszámolókat, naplókat, sörözlátétre írt verseket, stb.

A hirtelen jött és lejegyzett gondolatok bármikor elővehetőek és továbbgondolhatóak, továbbírhatóak, vagy más által feldolgozhatóak.

Valaki épp most írt könyvet Radnóti Miklós könyvajánlásából, mások híres emberek széljegyzeteit tanulmányozzák. Mind, mind egy szelet a múltból, amik kézírás nélkül nem jöhettek volna létre.

A múlt emberének életét a kézírásos művek alapján ismerjük, az egyiptomi sírokból, az akkád és egyéb ékírásos táblákról, a rosette-i kőről, fennmaradt oklevelekből stb. Az emberiség tudományos múltját kézírással rögzítették, és ez mindmáig megmaradt. 2-3000 éves feliratokat tanulmányozhatunk ma, míg az ismert adatrögzítők, a film, cd, dvd még nem bizonyított, de sokról tudjuk, hogy elég hamar tönkremegy. De ha az adathordozó ép is marad, gyakori, hogy nincsen már olyan eszköz, ami képes az adatok kibontására. Ma sok adatot pendriven tárolnak, de már 2015-ben egyre több olyan gép jön ki, amihez nem lehet csatlakoztatni. És akkor még nem szóltam a flopi lemezekről, a megszűnő szerverekről stb. Ha mindent gépen írok és tárolok, az ki van téve az enyészetnek, méghozzá sokkal jobban mint a kézzel írt papír. Jó- jó, a gépi anyag ki nyomtatható. Ez igaz, de ennek is technikai feltételei vannak.

De nem csak gondolatrögzítés terén fontos a kézírás. A kézírás finomította az emberi kéz mozgását és ezáltal az emberi agyat is fejlesztette. Ezt nevezik motorikus képességnek. A kézírás összehangolt és bonyolult tevékenység, ami fejleszti az embert. A kéz összehangolt mozgása kihat a tanulmányainkra, a fel-fogóképességünkre, memóriánkra, de még a művészetünkre is.

A kézírás által készített művek, egy rész saját magunkból, ami visszatükrözi személyiségünket. Nem véletlen, hogy tanulmányozza a grafológia. Amit kézzel írtunk a történelem során, azt az utódok gyakran eltették, mert lám, azt xy írta saját kezűleg. Az ilyen írások becses emlékek, mert a kézírás által felidéződik a

személy, aki készítette, és ha ismertük is, gyakran a hangját is halljuk olvasás közben, mert a kezünkben tartott írás egy nagyon személyes valami.

Igen, a kézírással lejegyzett gondolatok személyünk egy darabja, nem véletlen, hogy például szerelmes levelet kézzel és nem géppel írunk ma is.

Az ember büszkén hirdeti magáról, hogy szabad, individuális lény. De ha egy igen fontos tevékenységben egy eszközhöz, géphez kötjük, akkor pont szabadsága csorbul. Lényegében az eszköz része lesz, és megkezdődik az ember robotizálása. Egyszerűen egy eszköz kiszolgáltatottjává fog válni.

Mivel pedig a számítógéprendszerek egymással össze vannak kötve hálózatok által, nagyban sérülhet az ember magánszférája, sajátos identitása a különböző kémprogramok által. Mivel pedig, szinte mindent gépen íránk, hiszen mi-nek a kézírás, már nem állunk messze Orwell gondolatrendőrségétől sem. Ellenőrzött robotokká válunk a szó képletes értelmében.

2015. február 20.